

[Handelsministeren.]

(ca. 27 kr. pr. 1000 liter) ved et årsforbrug på 1000 tons.

Monopoltilsynet er bekendt med, at der ud over de officielle rabatter ydes individuelle rabatter først og fremmest til kunder med større årsforbrug end anført i rabatskalaerne, men også som konkurrencerabatter.

Af besvarelsen vil fremgå, at der ikke vil være anledning for mig til at tage initiativ til lovændringer, der gør offentliggørelse af rabatsystemer obligatorisk.

De rabatter, som statens brændselsindkøb opnår, kan jeg ikke oplyse, da indkøbskontoret må have krav på at kunne købe og få rabatter på samme måde som andre forbrugere, og dette ville ikke være tilfældet, hvis jeg oplyste indkøbskontorets indkøbspris.

Af *Sigsgaard* til finansministeren (27. august 1969):

„Hvilke muligheder er der for at hindre danske firmaer, tilknyttet udenlandske selskaber, i mere eller mindre at unddrage sig beskatning, og vil ministeren benytte disse muligheder?“

Begrundelse.

Et af vore største benzinselskaber, datterselskab af et endnu større udenlandsk selskab, betalte sidste år praktisk talt ingen skat, fordi der — til trods for at virksomheden går strålende — intet overskud var. Dette er kun et af mange eksempler på, at overskuddet manipuleres over i moderselskabet, hvorved beskatning i Danmark undgås. Det kan f. eks. gøres ved, at datterselskabet køber råvarer eller andet for dyrt af det udenlandske moderselskab. Det forekommer urimeligt, at almindelige arbejdsindkomster skal udsættes for et skattechok, der er værre end noget tidligere, når en sådan trafik — fuldt legalt — fortsat kan finde sted.

Vil regeringen ikke standse disse skatteunddragelser, vil det indtryk let fæstne sig, at hensynet til store, udenlandsk dominerede virksomheder går forud for hensynet til danske arbejdere, funktionærer og tjenestemænd, der må svare skat af hver eneste tjent krone.

Finansminister *Poul Møllers* svar (2. september 1969):

I henhold til selskabsskattelovens § 1 er danske datterselskaber af udenlandske moderselskaber fuldt skattepligtige her i landet. Selskaberne er på sædvanlig måde pligtige under ansvar efter kontrollovens regler at indgive selvangivelse til skattemyndighederne.

Selskabernes indkomst opgøres i henhold til selskabsskattelovens § 8 efter skattelovgivningens almindelige regler, herunder afskrivningsreglerne. Ved ligningen vil ligningsmyndighederne i de fleste tilfælde på sædvanlig måde kunne udfinde den skattepligtige indkomst. Undertiden kan regnskaberne dog ikke lægges til grund, idet et moderselskab f. eks. ved at fakturere de leverede varer højt kan lægge avancen i hjemlandet, og i så fald må bruttoavancen her i landet fastsættes ved et skøn, f. eks. til en vis procent af omsætningen her i landet. I bestemmelsen i selskabsskattelovens § 12, stk. 1, er der hjemmel til at anvende en sådan fremgangsmåde ved ligningen i de tilfælde, hvor et datterselskab står i forretningsforbindelse med en udenlandsk hovedvirksomhed, såfremt samhandelen eller den økonomiske forbindelse i øvrigt med den udenlandske hovedvirksomhed ikke foregår på almindelige forretningsmæssige vilkår. Hvis det kommerielle eller finansielle samkvem er sket på forretningsvilkår, som er sædvanlige i det åbne marked, åbner bestemmelsen derimod ikke adgang til revision. En tilsvarende fremgangsmåde er anvendt i praksis, før bestemmelsen i § 12 kom ind i selskabsskatteloven, og en tilsvarende bestemmelse findes i de fleste af de af Danmark med andre lande indgåede overenskomster til undgåelse af dobbeltbeskatning.

I denne forbindelse erindres om, at de her omtalte selskaber er undergivet lovgivningen om monopoltilsyn og prisfastsættelse på lige fod med alle andre virksomheder her i landet. Den omstændighed, at et selskab, der er undergivet kontrol af et udenlandsk eget selskab, i et givet skatteår ikke fremviser nogen væsentlig skattepligtig indkomst, kan ikke i sig selv give anledning til undren. Det samme forhold gør sig gældende for alle andre selskaber her i landet, alt afhængigt af konjunkturerne i